

HJEMME HOS OS

MIN FAR

Min Far var fra Nørrebro og søn af en syndikalistisk arbejdsmand med seks børn i en to-værelses lejlighed og lokum i gården. Min Far var den mellemste af de fem 'der blev store', og min Far blev uddannet som elektriker, og det var i de tider 'da man skulle være glad, hvis man kunne finde en læreplads'.

Engang kom Far og jeg gående ned ad Mosegårdsvej på vej hjem fra et familiebesøg mens Mor var på fødeklinikken, og det var sent på aftenen og temmelig mørkt, og der var ikke nogen hjemme hos os. Og så så vi, ligesom vi stod et par meter fra vores hus, på den anden side af vejen — så så vi en mand klatre ud af vores køkkenvindue der stod på klem som det plejede, og han løb gennem haven og sprang over hækken og forsvandt ned ad vejen i den modsatte retning — forsvandt halvvejs gående, halvvejs løbende, under lygtepælenes filmrende lysskær.

Og så sagde jeg: 'Far, det er en tyv — han har været inde hos os og stjæle ... Skal vi ikke løbe efter ham og fange ham?'

Og så sagde Far: 'Nej, Dan', sagde han — 'Det er der ingen grund til. Vi har ikke noget han kan ta, undtagen lidt mad eller så dan noget, og det er han sgu velkommen til, hvis det bare er det'.

Fars ord ramte mig lige mellem øjnene. Jeg sagde ikke noget, men jeg holdt ham meget fast i hånden og holdt fantastisk meget af ham mens vi roligt gik over vejen og ind i huset, hvor der var rodet lidt rundt, men ikke taget andet end lidt brød og ost og spegepølse og en bajer eller to.

Jeg var meget stolt af min Far i lang tid efter, fordi jeg syntes han var så klog — og jeg har aldrig fortalt ham det. Jeg var

indtil regnskabet en skønne dag gik nogenlunde op.

Og min Far han var 'kattedronning ved fastelavnstfesten i Ivigtut 1953', og det sagde han engang han var til en eller anden slags tillidsmandskongres og alle de andre deltagere præsenterede sig med titler og stillinger. Og siden så sagde han det altid, når nogen spurgte ham 'hvad han var'. Men han var altså elektriker.

Og Far kunne ikke lide vi bandede, og når han selv

skulle bande så sagde han bare: 'Hvad Søren i luften'.

Og Far han røg piber til med støvsuger, fordi han ikke selv kunne holde det ud. Han blæste luft ind igennem piberne så tobakken brændte med på rekordtid, og så brændte piberne altid igennem, men 'det skulle de kunne holde til', sagde han — ellers var det ikke ordentlige piber.

Og Far tog os med på arbejde, så snart vi var store nok, og sørgede for, vi

fik job som arbejdsdreng, så vi kunne se og prøve lidt af hvert og vide hvordan det gik til på arbejdspladser. Og jeg var med ham inde på Hellesens batterifabrikker og arbejde som håndlanger for elektrikerne i en juleferie inde ved Vibenshus (lige over for Cafe Luna hvor folkene spiste frokost og spillede billard og hang omkring) og med ham ude på Gladsaxe Skole en sommer og grave grøfter til rør sammen med jord- og beton-arbejderne.

MIN MOR

Min mor siger tit: '— Men sådan er der jo så meget', hvis hun pludselig synes hun har talt for længe eller for alvorligt om noget. Hun siger det for at man ligesom ikke skal ta det for tungt.

Min Mor siger tit: '— Man kan jo ikke skære alle over en kam' ... For (som hun osse tit siger): 'Vi er jo alle sammen så forskellige'.

Min Mor siger det som om det er store sandheder. Min Mor gør det til store sandheder. Hun mener det virkelig: Hun lever det.

Min Mor fik en kontoruddannelse efter skolen, fordi hendes mor sagde, at hun kunne jo regne, og hun havde sådan en pæn håndskrift, 'og så skulle hun bruge sine evner'.

Min Mor har arbejdet på gartneri og fabrikk, på vaskeri og i cafeteria, på kontor og i butik og i en tobakspiantage under krigen.

Min Mor har aldrig haft nogen uvenner. Min Mor blir aldrig vred eller bitter. Min Mor er altid så venlig. Min Mor tænker altid på alle andre først.

Min mor sparede hemmeligt op i ti år, sparede hemmeligt op af de små husholdningspenge, dag efter dag i ti år — for at kunne holde 'et pænt sølvbryllup' for familien'.

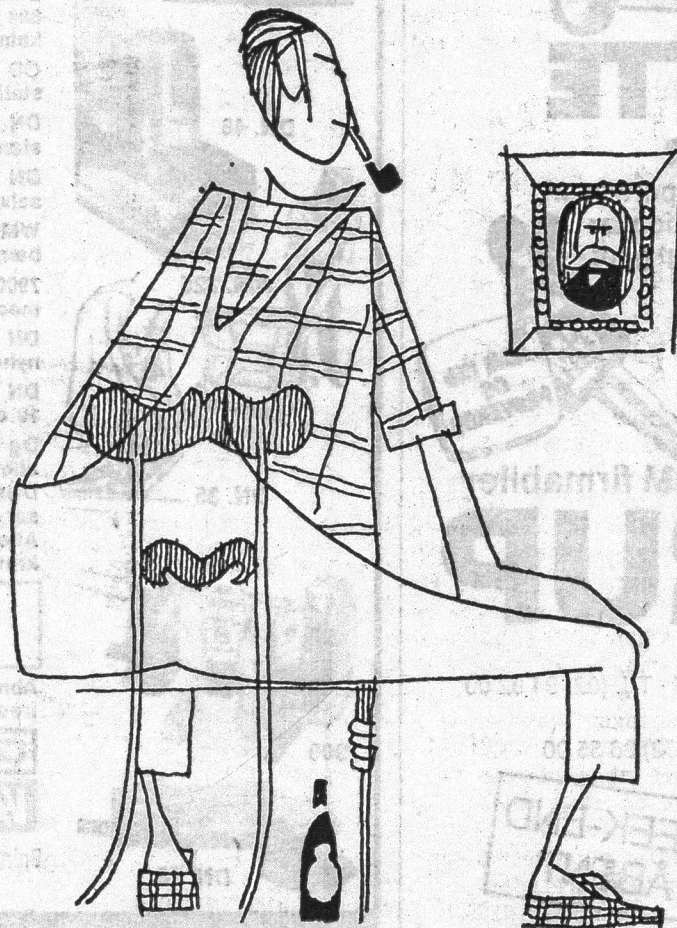
Tegning: Erik Stender

Der er munter omhed og noget så sjældent som kærlighed i det portræt,

lige så stolt som dengang jeg så ham rulle cigaretter efter maden, og han kunne ta papir og tobak og rulle mellem to fingre som en cowboy på film og — blam! whap! — så var den der, og han kunne tænde sin cigaret.

Eller ligesom dengang, da han pludselig opdagede en morgen, at jeg havde hugget penge fra ham et halvt års tid, fordi hans jakke som regel hang i stuen om morgenen, mens han og Mor sov ovenpå, og jeg var den første der stod op fordi jeg skulle ud med mælk, og jeg manglede ofte nogle brikker og begyndte så bare at hugge enkroner og dalere fra hans jakkelommer, hvor der altid lå en masse mønter som jeg vidste han ikke havde check på ... Jeg var meget stolt af ham, og fløv over mig selv, den dag han opdagede det, fordi han for en gangs skyld vidste, hvor mange penge han havde (sikkert fordi han havde meget få) — og han så bare sagde: 'Nå ja — jeg går ud fra, du tilbagebetaler dine lån på samme måde som du tar dem ...' Så han sagde bare det og ellers ingenting, og så vendte processen om, så jeg for fremtiden stod om morgenen og proppede penge i hans jakkelommer

forfatteren Dan Turell i Dagens Synspunkt tegner af sine forældre

Min Mors yndlingsblomster er stedmoderblomster (de violette) i forhaven foran rækkehuset, morgenfruer i baghaven på terrassen, og ellers clematis, roser og tagetes. Min Mor har 'Grønne Fingre' og kan gemoplive alle naboernes hensygnende potteplanter.

Min Mors yndlingsmelodi er denne her 'La Ronde de l'Amour' ('Kærlighedskarrusellen') fra en film fra hendes ungdom, og så 'En lille pige i flade sko', som hun gerne nynner om morgenen mens hun smører madpakker før hun går på arbejde.

Min Mors yndlingsskuespillerinde er Ingrid Bergman — 'Fordi hun er så naturlig'. Min Mors yndlingssangerinde er Raquel Rastenni — 'Fordi hun altid lyder så glad'. Og det kan godt være, siger Mor, 'at der er andre der synger bedre —' (min Fars argument), '— men hun lyder altid, som om hun er glad for at synge'.

Min Mor kan osse godt li Alice Babs og specielt den der 'Swing It Magistern'. Hun synger med når hun hører den i radioen, og tar sig så ligesom i det og griner lidt forlegent bagefter og ryster på hovedet.